

Verkopen aan het buitenland: het 0%-tarief

BTW- Internationaal zaken doen leidt vaak tot een groot aantal vraagstukken voor de btw. Een van deze vraagstukken betreft de toepassing van het 0%-tarief bij verkoop van goederen aan het buitenland: wanneer mogen ondernemers dit tarief toepassen? Het belang is groot: het onterecht toepassen van het 0%-tarief kan leiden tot grote naheffingsaanslagen btw.

Dit artikel gaat in op de verkopen aan particulieren (en ondernemers) zonder btw-identificatienummer en de verkopen aan ondernemers met btw-identificatienummer.

Verkopen aan particulieren binnen de EU

Leveringen door een ondernemer aan particulieren in de Europese Unie (EU) zijn in beginsel belast in het land van aankoop op grond van het zogenaamde oorsprongslandbeginsel. Op een in Nederland gekocht goed door een particulier rust dus Nederlandse btw. Maar, wanneer een ondernemer het drempelbedrag overschrijdt (wat per EU-land verschilt), wordt er niet langer Nederlandse btw in rekening gebracht, maar btw van het EU-land waar de goederen naar toe gaan. Het 0%-tarief speelt ten aanzien van verkopen aan particulieren in de EU geen rol. Dit is alleen anders als een (bijna) nieuw vervoermiddel wordt overgebracht naar een particuliere klant in een ander EU-land. Dan wordt er wel gefactureerd met het 0%-tarief.

Factuur

Op de factuur moeten worden vermeld:

- de datum van uitreiking van de factuur;
- een opeenvolgend factuurnummer;
- het btw-identificatienummer van de leverancier;
- de naw-gegevens van de leverancier en van de afnemer;
- de hoeveelheid en een duidelijke omschrijving van de geleverde goederen of diensten;
- de datum waarop de levering of dienst heeft plaatsgevonden;
- de maatstaf van heffing voor elk tarief of elke vrijstelling;
- de eenheidsprijs exclusief btw, evenals de eventuele vooruitbetalingskortingen en andere kortingen indien die niet in de eenheidsprijs zijn begrepen;
- het toegepaste btw-tarief;
- het te betalen btw-bedrag.

De drempelbedragen per EU-land:

Land	Drempelbedrag
België	EUR 35.000
Bulgarije	BGN 70.000
Cyprus	EUR 35.000
Denemarken	DKK 280.000
Duitsland	EUR 100.000
Estland	EUR 35.000
Finland	EUR 35.000
Frankrijk	EUR 100.000
Griekenland	EUR 35.000
Hongarije	HUF 8.800.000
Ierland	EUR 35.000
Italië	EUR 100.000
Letland	LVL 24.000
Litouwen	LTL 125.000
Luxemburg	EUR 100.000
Malta	EUR 35.000
Oostenrijk	EUR 35.000
Polen	PLN 160.000
Portugal	EUR 35.000
Roemenië	RON 118.000
Slovenië	EUR 35.000
Slowakije	EUR 35.000
Spanje	EUR 35.000
Tsjechië	CZK 1.140.000
Verenigd Koninkrijk	GBP 70.000
Zweden	SEK 320.000

Aangifte

Wanneer de leverancier het drempelbedrag niet overschrijdt en hij dus Nederlandse btw is verschuldigd, geeft hij de levering aan onder post 1a/1b. In het geval van een afstandsverkoop (de drempel wordt wel overschreden) aan een in de EU-gevestigde particulier of EU-ondernemer zonder btw-identificatienummer, vermeldt hij de levering onder post 3c.

Verkopen aan particulieren buiten de EU

Bij uitvoer van goederen (naar niet-EU-landen) past de ondernemer het 0%-tarief toe. De goederen verlaten de EU btw-vrij. De uitvoerende ondernemer mag de voorbelasting die op de uitgevoerde goederen betrekking heeft, als voorbelasting in aftrek brengen. De ondernemer kan het 0%-tarief bij uitvoer alleen toepassen als hij kan aantonen dat de goederen werkelijk zijn uitgevoerd naar een land buiten de EU. Als bewijs kan voor de uitvoerende ondernemer dienen: een schriftelijke bevestiging, een factuur van de vervoerder, een orderbevestiging, een vrachtbrief,

een ontvangstbevestiging, de uitschrijving van een registergoed, een factuur, een verzekeringspolis transport, een betaling en de correspondentie met belastingdiensten.

Factuur

Op de factuur moeten dezelfde punten worden vermeld als genoemd bij de factuur voor verkopen aan particulieren (en ondernemers binnen de EU zonder btw-identificatienummer). Als tarief wordt het 0%-tarief genoteerd, met de term uitvoer.

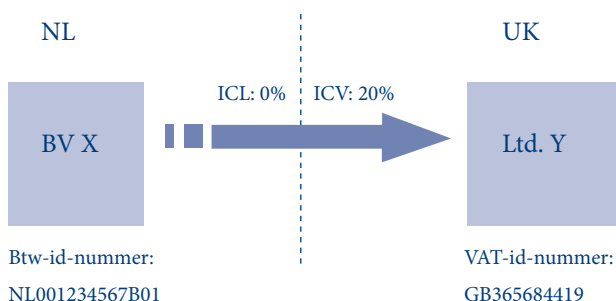
Aangifte

Op de aangifte moet de levering naar landen buiten de EU (uitvoer) worden vermeld onder post 3a.

Verkopen aan ondernemers binnen EU

Een transactie die bestaat uit een intracommunautaire levering, gevolgd door de daarop volgende intracommunautaire verwerving, heet een intracommunautaire transactie.

Een dergelijke transactie kan alleen tussen ondernemers met een btw-identificatienummer plaatsvinden. Hoofregel bij grensoverschrijdende leveringen aan ondernemers binnen de EU is dat de levering van goederen belast is in het land waar de goederen heen gaan. Dit wordt ook wel het bestemmingslandbeginsel genoemd. De goederen verlaten het land van vertrek zonder btw. Op deze levering is in Nederland het 0%-tarief van toepassing. De Nederlandse leverancier mag tegen het 0%-tarief factureren, maar de afnemer in het land van aankomst moet een intracommunautaire verwerving van de goederen aangeven. Op deze verwerving is het lokale tarief in het land van aankomst van toepassing. De afnemer van de goederen geeft de intracommunautaire verwerving aan op zijn btw-aangifte en voldoet de btw hierover.

BV X mag tegen het 0%-tarief factureren omdat de goederen de grens over gaan en Ltd. Y een geldig btw-identificatienummer heeft. Ltd. Y, gevestigd in Engeland, moet aldaar een intracommunautaire verwerving van de goederen aangeven. Over deze verwerving is 20% Engelse btw verschuldigd.

De leverancier van de goederen die het 0%-tarief heeft toegepast, mag de voorbelasting die betrekking heeft op de goederen in aftrek brengen. Op dit punt verschilt toepassing van het 0%-tarief wezenlijk van een vrijstelling (geen aftrek), hoewel er in beide gevallen geen btw drukt op de levering.

De leverancier die een intracommunautaire levering verricht, moet aan de hand van boeken en bescheiden kunnen aantonen dat op zijn levering het 0%-tarief van toepassing is. Hij moet aantonen dat de goederen naar een ander EU-land zijn vervoerd. Als bewijs kan dienen: een schriftelijke bevestiging, een factuur van de vervoerder, een orderbevestiging, een vrachtbrief, een ontvangstbevestiging, de uitschrijving van een registergoed, een factuur, een verzekeringspolis transport, een betaling en de correspondentie met Belastingdiensten. Bovendien moet de leverancier beschikken over het btw-identificatienummer van de afnemer.

Afhaaltransacties

In de praktijk is het niet altijd de leverancier zelf die het transport van het goed naar de andere lidstaat regelt. De goederen kunnen ook 'af fabriek' of 'af magazijn' worden geleverd. In dat geval is er sprake van een afhaaltransactie. De afnemer verzorgt dan het vervoer naar het andere EU-land. Voor de leverancier is het lastiger om de toepassing van het 0%-tarief aan te tonen. Onder voorwaarden mag hij het 0%-tarief toch toepassen: de afnemer moet een vaste afnemer zijn en hij moet voorafgaand aan het vervoer een volledig ingevulde vervoersverklaring overleggen.

Factuur

Op de factuur moeten dezelfde punten worden vermeld als genoemd bij de factuur voor verkopen aan particulieren (en ondernemers binnen de EU zonder btw-identificatienummer). Bovendien mogen het btw-identificatienummer van de leverancier en afnemer niet ontbreken, evenals de vermelding 'intracommunautaire levering', of een verwijzing waaruit het bijzondere karakter van de levering blijkt.

Aangifte

De ondernemer moet de intracommunautaire transactie op de aangifte vermelden onder post 3b. Daarnaast is de ondernemer verplicht een 'Opgaaf intracommunautaire prestaties' (opgaaf ICP) in te dienen. Op de opgaaf ICP worden intracommunautaire prestaties onder post 3a vermeld. Dit wordt ook wel 'listing' genoemd. De levering wordt dan opgenomen van in een overzicht van alle

klanten, met een btw-identificatienummer van een ander EU-land, aan wie goederen verkocht zijn.

Btw-identificatienummer

Om het 0%-tarief toe te kunnen passen bij een intracom-munautaire levering moet de leverancier beschikken over het btw-identificatienummer van de afnemer. De bewijslast voor toepassing van het 0%-tarief ligt bij de leverancier. Bij twijfel kan hij de geldigheid van het btw-identificatienummer verifiëren bij de Belastingdienst of op websites. Wanneer de leverancier het btw-identificatienummer heeft geverifieerd kan hij van de juistheid uitgaan, als hij te goeder trouw is.

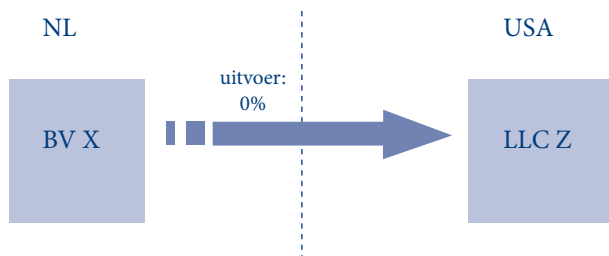
Websites tonen voor veel landen slechts of het btw-identificatienummer geldig is, zonder de naam van de ondernemer te tonen. Als het via de website niet mogelijk is om naam met nummer te verifiëren, is verificatie van de geldigheid van het btw-identificatienummer voldoende. Als de naam-nummer verificatie wel mogelijk is, zal die koppeling ook geverifieerd moeten worden.

Als blijkt dat een onjuist btw-identificatienummer is gebruikt, kan dat leiden tot naheffing van btw. Er wordt dan aangenomen dat het 0%-tarief door de leverancier onterecht is toegepast en vervolgens kan er bij hem 6 of 21% btw worden nageheven.

Verkoop aan ondernemers buiten de EU

Op goederen die worden uitgevoerd door een EU-ondernemer aan een ondernemer die buiten de EU is gevestigd, is het 0%-tarief ook van toepassing indien de goederen werkelijk zijn uitgevoerd.

De uitvoerende ondernemer mag de voorbelasting die op de uitgevoerde goederen betrekking heeft, als voorbelasting in aftrek brengen. De afnemer is, indien van toepassing, in het land van aankomst heffing bij invoer verschuldigd.

Factuur

Op de factuur moeten dezelfde punten worden vermeld als genoemd bij de factuur voor verkopen aan particulieren (en ondernemers binnen de EU zonder btw-identificatienummer). Als tarief wordt het 0%-tarief genoteerd, met de term uitvoer.

Aangifte

Op de aangifte moet de levering naar landen buiten de EU (uitvoer) worden vermeld onder post 3a.

Slot

De toepassing van het 0%-tarief leidt nog steeds tot discussie. Het is in ieder geval van belang dat de ondernemer beschikt over voldoende bewijsmateriaal waaruit blijkt dat hij het 0%-tarief terecht heeft toegepast. Zo voorkomt hij grote naheffingsaanslagen btw. (mr. C. Van Vilsteren)

Het eigenrisicodragerschap WGA toegelicht

WERKGEVER/WERKNEMER - Iedere werkgever in Nederland moet voor zijn werknemers WGA-premie betalen. WGA staat hierbij voor **Werkhervattingsregeling Gedeeltelijk Arbeidsongeschikten**. Deze regeling zorgt sinds eind 2005 voor een uitkering aan werknemers die gedeeltelijk of niet blijvend arbeidsongeschikt zijn geraakt. Een mogelijkheid om op deze premie te besparen is door eigenrisicodragers te worden. Hoe werkt dit precies? En welk voordeel is er te behalen? Een nadere toelichting.

Normaliter betaalt de werkgever de volledige WGA-premie. Deze premie bestaat uit twee delen, te weten een basispremie en een individueel bepaalde premie (gedifferen-

tieerde premie). De basispremie is voor iedereen gelijk. De gedifferentieerde premie wordt bepaald aan de hand van het aantal werknemers met een vast dienstverband bij de onderneming dat de afgelopen jaren gedeeltelijk arbeidsongeschikt is geraakt. Hiervoor moet het UWV namelijk uitkeringen betalen. Deze kosten worden door middel van de gedifferentieerde premie op de werkgever verhaald. Sterker nog, heeft de werkgever meerdere werknemers die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn geraakt, dan wordt hij hiervoor gestraft met een algemene correctiefactor.

Alleen basispremie

De werkgever kan er ook voor kiezen om het risico op